

blem. der overlades til en almindelig Bedømmelse: hvilke Forandringer Reglerne i nærværende Lov maatte medføre i de nævnte Paragraffer. Og naar man nu ser efter, hvad der staar i disse Paragraffer, saa skal jeg blot henlede Opmærksomheden paa § 10 i Loven af 9. Juni 1920. Denne begynder saaledes: „I Lovens § 13“ — det drejer sig om Loven af 8. Juni 1912 — „(ny § 12), 2det Stykke, ændres „§ 14“ til „§ 13“, hvorhos i næstsidste Stykke efter Ordene „Regulativ for Brød- og Kagebagerier samt Konditorier Nr. 49 af 26. Februar 1910“ indføjes: „med senere Ændringer“. Ja, det er naturligvis nok til at finde ud af for Jurister og Rigsdagsmænd, men naar Folk i Almindelighed skal sætte sig ind i Lovgivningen paa det heromhandlede Omraade, maa de for at kunne læse dette Lovforslag skaffe sig baade Loven af 1913 om Fabrikker og Loven af 1920 om Bagerier saavel som den fra 1912 og den fra 1910. Jeg tror derfor ogsaa, det er meget betimeligt, at der er Tale om en samlet Lovgivning paa hele dette Omraade, saa man kunde faa disse Bestemmelser samlet under eet. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Indenrigsminister, at der dog i hvert Fald kommer en Vejledning fra Indenrigsministeren med en nærmere Fortolkning af, hvad der nu vil være gældende, af de Forandringer, der følger af Reglerne i nærværende Lov. Hvis der kommer et saadant Cirkulære frem, vil det allerede kunne lette noget paa Forstaaelsen af Lovforslaget, som jeg i øvrigt tiltræder med de Bemærkninger, jeg her har gjort. Jeg mener, at vi er forpligtet til, efter at vi en Gang har tiltraadt og ratificeret Washington-Konventionen, at lade dette Lovforslags Bestemmelser snarest komme til at gælde her i Landet.

Marie Hjelm: Der er i det foreliggende Lovforslag et Spørgsmaal, der ved Behandlingen i Folketinget baade i Salen og i Udvalget har samlet saa at sige hele Interessen om sig, det er Spørgsmaalet om, hvorvidt det kan tillades unge Mennesker fra det 14de til det 18de Aar i Brød- og Kagebagerier samt Konditorier at begynde deres Arbejde om Morgenen Kl. 4. Jeg skal knytte de Bemærkninger, jeg har at gøre vedrørende dette Lovforslag, til denne Bestemmelse. Der er to Sider af denne Sag, som jeg synes maa tages i Betragtning. Det er for det første Hensynet til de unge Menneskers og Børns Sundhedstilstand. Naar det Spørgsmaal bliver drøftet, vil man uvægerligt drage i Marken det gamle Argument, at i tidligere

Tider kunde voksne og Børn begynde deres Arbejde tidligt om Morgenen og de kunde arbejde 12 og flere Timer daglig, uden at det gjorde dem noget. Jeg skal hertil sige, at jeg ikke kan afgøre, om det passer, at deres Sundhed ikke led derved, men jeg ved, at man kan ikke drage en Parallel mellem vore Fædre og Forfædre og os. Vi lever i en nervøs, anspændt Tid, hvor der ikke kan trækkes de samme Veksler paa Børns og unge Menneskers Sundhed, som der før kunde. Den ærede Ordfører for Venstre i Folketinget sagde, at det er ligegyldigt, om Bagerilærlinge begynder at arbejde Kl. 4 om Morgenen, for de faar da en Time tidligere fri om Eftermiddagen, og hvis de blot vil gaa tidligt i Seng, vil det kun være godt for dem at staa tidligt op om Morgenen. Saadanne letkøbte Talemaader kan man meget nemt fremføre, men vi maa dog vist alle være enige om, at saaledes som Livet nu leves, kan man ikke pludselig forlange af Bagerilærningene, at deres Sovetid skal begynde Kl. 8 om Aftenen. I Alderen fra 14 til 18 Aar og i Særdeleshed fra 14 til 16 Aar trænger de unge til megen Søvn, og alle, der har haft med Børn at gøre, ved, at det er meget vanskeligt at faa dem op om Morgenen, før de har udsovet. Jeg er derfor ikke i Tvivl om, at det fra et sundhedsmæssigt Synspunkt er ganske forkasteligt at vedtage den Bestemmelse, som vi her støder paa i Lovforslagets § 1, 4de Stykke. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) udtalte, at det var nødvendigt for Bagerilærlinge at gaa i Arbejde Kl. 4 om Morgenen for deres Uddannelses Skyld. Denne Udtalelse overbeviser mig aldeles ikke. Jeg er ganske vist ikke sagkyndig paa dette Omraade, men jeg kan ikke tro, det kan være nødvendigt. Vi har nemlig set, at Folketingsmand, Bagermester Pitzner har siddet i det Udvalg, der beskæftigede sig med Læringleven, og medens han sad der, faldt det ham aldeles ikke ind, at det var nødvendigt, at Bagerlærlinge skulde begynde Kl. 4, men han gik med til i denne Lov at indsætte en Bestemmelse om, at de først skulde begynde deres Arbejde Kl. 6 om Morgenen.

Den anden Side af Sagen, som man maa tage i Betragtning, er, om Bestemmelsen er i Overensstemmelse med Washington-Konventionen. Det er muligt, at man kan fortolke Konventionens Ord paa en saadan Maade, at dette Lovforslags Ord kan bringes i Overensstemmelse dermed. Det er den højtærede Indenrigsminister i hvert Fald sikker paa. Jeg er